

hos vore Landheste, uden at være behæftet med deres Mangler; det maae være Heste, der ere brede og dybe af Bygning med stærke og rene Been, trikelige og af et føieligt Temperament. Alt dette er Egenstaber, som ingenlunde ere knyttede til vore Landheste alene, det er Egenstaber, som man kan finde i Forbindelse med den ædle Hests Fortrin, ikke alene Fortrin ved skjønnere Former, men ogsaa Fortrin i Henseende til Brug ved storre Udholdenhed og Bevægelighed. Opgaven er saaltsaa ingenlunde i mine Tanker at forædle vor Landrace i den Betydning, at den i Bygning skulde nærme sig mere og mere til et af de Forbilleder for en fuldkommen Hest, som er omtalt her i Dag, Orientalere, engelske Fuldblodsheste osv.; men de ubestribelige Fortrin, som den ædle Hest har fremfor vore, skulle vi søge at pøde ind i vor Stamme, uden at opgive Noget af det, vi sætte Priis paa hos Hesten, ikke alene som Brugshest, men ogsaa som Handelshest, Noget, som de ærede Repræsentanter fra Syland nok som vilde vide at vurdere.

Ung: Jeg forstaaer mig ikke det Aller ringeste paa Hesteavl, men jeg troer at have en lille Smule almindelig Forstand; jeg erkjender, at denne almindelige Forstand bør tie, saalænge Sagkyndige tale, men, naar de Sagkyndige have talt, og de Resultater, hvortil de ere komne, foreligge, saa er det dog sidste Instants den almindelige Forstand, som skal dømmes i Sagen. Naar nu den høitagtede Indenrigsminister — hvis Sagkyndige Foredrag jeg har hørt med stor Interesse — erklærede, at vi hverken skulle bruge orientalske eller engelske Racer til at forbedre vor Hesterace med, men at vi skulde søge en national Stamme, der desto værre var fædt, men af hvilken han troede der fandtes Spor rundt om i Landet, saa vil den høitagtede Minister erindre, at der har været nedsat en Commission, som man dog sandelig ikke kan frakjende Sagkundskab, og den er kommen til det Resultat, at disse Spor af den saakaldte gamle frederiksborgske Race ikke findes; de findes ikke i de Amter, som ligge Frederiksborg nærmest, og heller ikke i de Egne af Landet, hvis Heste fra Arilds Tid have udgjort den bedste Handelsvare. Disse

Spor ere ikke til at paavise, og kunne de paavises enkelte Steber, saa erkjendes de at være saa usfuldkomne, at der ikke af disse spredte Spor lader sig construere en ny frederiksborgske Race. Et meget sagkyndigt Medlem af Commissionen er derfor kommet til den Formening, at man helst burde begynde forfra, og deels maaskee ved Krydsning med fremmede Racer, som staae vor egen nær i gode Egenstaber, deels ved at søge de bedste Individer af vor egen Race, og ved at underkaste disse en vedvarende mangeaarig Dressur søge at danne en ny Hesterace, men han tilstaaer, at dette maaskee vilde medtage mange Slægtled, og at det endda vilde være uvist, om man vilde opnaae noget Godt derved. — Det viser sig altsaa, at der er en uhyre Uenighed imellem de Sagkyndige, og der er maaskee ikke en Æneste i Landet, som kan sige, hvorfra eller hvormed der skal begyndes paa den nye Hesterace, som den høitagtede Indenrigsminister lover. Sagen stiller sig saaledes for mig, som om de Herrer, der have denne Interesse, en Interesse, som jeg tilvisse deeler med dem, thi ogsaa jeg puffer, at vi maatte have en smuk og ædel Hest — jeg veed ikke noget ædlere Dyr end Hesten — ere tilbende i en Phantasi, og de kunne ikke forlange, at vi, for en saadan Phantasies Skyld, skulle vedblive at udgive Statens Penge. Det kan gjerne være, at der er en synlig Fremgang ved Stutteriet, men den høitagtede Minister vil dog vide, at denne Fremgang ikke skrives sig fra de orientalske Hingste, der ere indkjøbte; thi de ere, efter Sagkyndiges Erklæring, saa mislykkede, som Noget kan være. Heller ikke troer jeg, at den Nol, der er fremkommen af den frederiksborgske Race, egentlig kan siges at være lovende; det er overordenlig lidet, der er kommet ud af de tre Aars Bestræbelser. Naar den høitagtede Minister dog mener, at det vil være besynderligt at nedlægge Stamtutteriet saa at sige Aaret efter, at det er reconstrueret — det er imidlertid dog tre Aar siden — saa skal jeg dog erindre om, at for mig staaer det — og jeg har havt den Ære at sidde her i Thinget, da den forrige Stutterilov blev vedtagen — som om Meningen med denne Lov var, at forberede Stamtutteriets Nedlæggelse. Man var enig